

לפני התחלת הבחינה אנא קרא בעיון את ההוראות ומלא את הפרטים בכתב יד ברור: (שים לב, מחברות הבחינה נסרקות למאגר נתונים. יש להקפיד שלא לקפל / לתלוש / לכתוב בצבעים)

מרצה נכבד!

יש למלא את הציון ע"י השחרת המשבצות המתאימות, זאת בנוסף למילוי הציון במספר. במקביל יש לדאוג להעביר את טופס הציונים למדור בחינות. מחברות המשך חייבות להיות מונחות בצורה עוקבת מתחת למחברת הראשית.

תאריך בדיקה _____

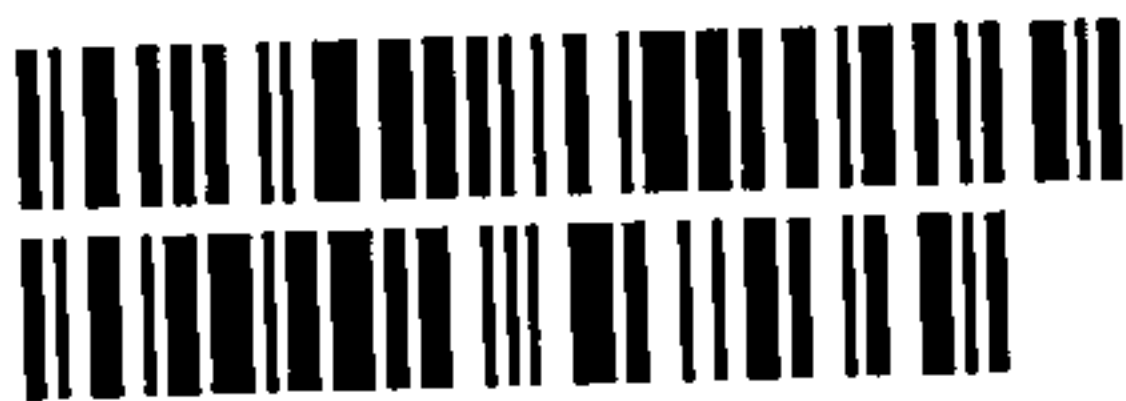
חתימת המרצה _____

1. על הנבחן להבחן בחדר בו הינו רשום.
2. בהגיעך לאולם הבחינה – הנח ליד המפקח על הבחינה חפצך האישיים הכוללים: תיקים, ספרים, מחברות ורשימות שונות.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למפקח על הבחינה, תעודת זהות או תעודת סטודנט בתוקף.
5. היציאה מאולמי הבחינות לכל מטרה שהיא אסורה בהחלט פרט לנשים בהריון ומי שברשותן אשור רפואי מתאים. נבחן היוצא ללא רשות לא ירשה לחזור ולהמשיך את הבחינה.
6. יש להשמע להוראות המשגיח, אסור לשוחח או לעזוב את המקום או את חדר הבחינה ללא קבלת רשות המשגיח. הפונה בשאלה או בבקשה ירים ידו.
7. תלמיד המקבל לידיו שאלון ואין בכוונתו להבחן, חובה עליו למלא פרטיו האישיים ע"ג המחברת. עזב התלמיד את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה דינו כדין נכשל.
8. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח.
9. יש לכתוב את התשובת בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים. הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
10. עבר הנבחן על תקנות הבחינות, תשלל ממנו הרשות להמשיך בבחינה ויועמד לדין משמעת.
11. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המפקח כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הכתיבה, למסור את המחברת עם השאלון למשגיח ולצאת מאולם הבחינה.

ציון		אחדות	עשרות	מאות
1	☒	☐	☐	☐
2	☐	☐	☐	☐
3	☐	☐	☐	☐
4	☐	☐	☐	☐
5	☐	☐	☐	☐
6	☐	☐	☐	☐
7	☐	☐	☐	☐
8	☐	☐	☐	☐
9	☐	☒	☐	☐
0	☐	☐	☐	☐

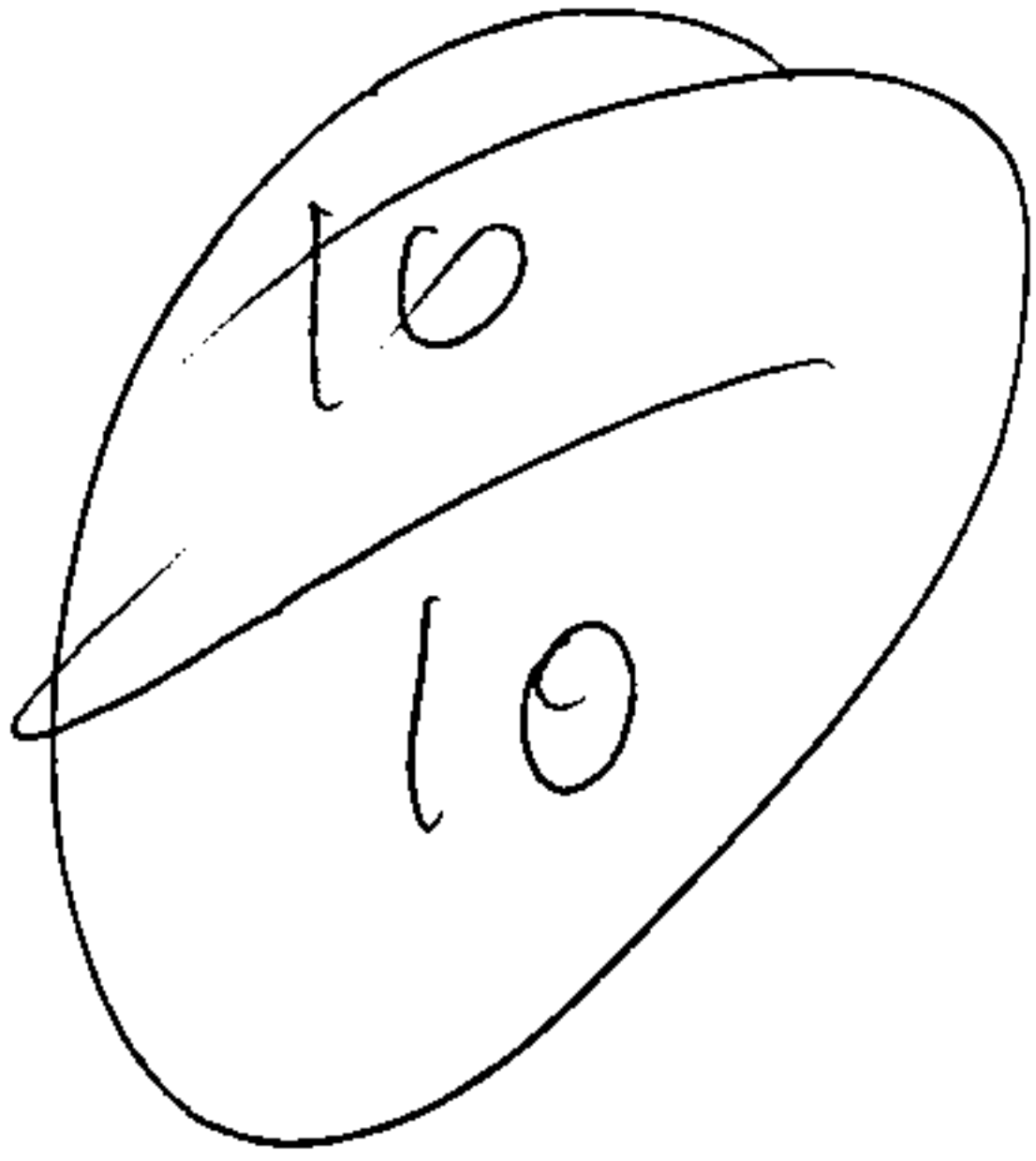
בהצלחה

**אין לכתוב מעבר לקו האדום משני צדי הדף.
יש לכתוב את הבחינה בעט (כחול / שחור) בלבד.**

שנה"ל - תש"פ 57
 סמסטר ה'א מועד א'
 ביה"ס מס' הקורס 10-627
 שם המרצה פ"ר אמיליה יחזקא
 שם הקורס פני אנפחה נירוסה
 מבחן _____ חלק _____
 תאריך הבחינה 17/10/17

שים לב! השוליים יחתכו לפני הסריקה. לכן, חל איסור מוחלט לכתוב כ...

71

הס"ד. מכתובי הציני משפחה
פוזמא ראשונה לעיפוי - לאישה להשפיע במשפט אצרתו -

שאלה 19 אצ"י חרפיות ובעציות של ציני המשפחה הישואל - היימור בעלה
הציני המשפחה ינה פיצו הקיים בקצין והסמנוור שיודו מצב לא רצוי של "מיוון"
סמנוי" בין בני זוג המנוולים בנייה הזדב בתחום התקומה האשי ומצבים אחרים בין
צרכאור שיפוט שניות. מניוין שמשלי ואווי. "שולחן (משפחה) אצול - עשיר צביר המשפט
אלצני משפחה: הצין ומצאור משפחה במשפט ה 1, 4 (ונשטס) כותב על תופעת
מירוף הסמנוור - הוא אומר כי נראה שהלך הרוח הציבורי מצביע על קיומה של
ההנחה שבהיחוש אלצני משפחה זילץ יותר ומיטיב יותר עם נשים, בעצם שטיר
הצין הרבני (חשב כן כלפי אחרים, פוזמא ראשונה ^{נחשב} לכן, שהצין האצתי מיטיב
עם הנשים היינו בפס"ד פלוגי נ' אלמוני (השני בין בני ציני צדדים לבין בני -
המשפט האצתי הילוני) - מהחונות הצין הצדתי פילום של אישה פוזמור בהקלה צוה.
הראיה האנטימיטיבית אלצמור צאר בקצין האצתי יסודו על ק' בצורה אחרת -
ויצד כי הצלום של האישה אינו קטול כי הוא פושט בפדסיות. בניסל נירקו אראוי -
ני כדו בעצם הצדד אפי ס' פוזמא ^{לחוק} האנשיק אשר אומר שלבד"ר נתן לשיחא דעל לאושי
צמבו אשר מסורב אט היתר לנישואין שניים כאשר אישה אסור.
נימוקים בעצם כיר רצין הרבני: פס"ד 'מנכ' גש צדק אנשים נ' הנהל בתי ציני רבניים".
בבתי ציני הרבניים סמנוור - שניות עם החוק שמסרתם להביאו לקיום פסקי ציני המורים
על מן אט תיק הסל צווי המבולה שינים על הסרבן או סרביני - האט. המחוקק
ביתש לים שיסיח במחוקק לביצע פס"ד של מיוושן באופן ששתוו או הנשים
הנענוו - בצבת של נישאין שאינן נועזים להתרה. התשלום מוענק לכלי הצין מתקצוב
קין הצמנוו המשולב במעך סמנוור זה - כלומר, מסתבר שיש קופה קטנה בסיר
הצין הרבני בעצרת של הצין ומן כלל לכל אצז לאישה לקבל אור האט.
פוזמא נוספת לפי ההלכה היהודית - ומצונור אישה מנחילה מהיום שהם
נפרדים, אם אם לאישה יש יותר, אם או הילבר תמיד תיה לאישה. אם עם פס"ד
פריצמן נ' פרוצמן - לא פי בעך בהוצאור - האישה כפי לפטור את הכל ממזונותיה
אלא אם הורה בצדד עלי ע' עדים רשמים. עם ההלכה היהודית - אם מלונרי -
אישה ומפור - המכו צרוב חב לאישה ואסור לו להוריד מוצר חייה.
לפי פלג, אם על עם תיק שיווי צרות האישה - ס' דרב) + דג - איש משוה

בין זכויות הצדק והאיושה ואם לאו צדק של השי שמעו בפס"ק ארינהאוז
נ' ארינהאוז. בפ"ד תמיד יחוק אור האיושה ויורה שתלשה טעם. ~~שם~~ שמעו
אומר כי על ~~האזנה~~ ^{הפ"ד} זכויות אור שני הצדדים הצדק והאיושה ורי יש מקום אל
אלה. לכן לאו כל זוו שנתנו, ~~צדק~~ ולאוי הדומאור - ~~צדק~~ האיושה
באופן כללי טוב יגר אהיין באגדה המשפט האצתי.

מדינת ישראל וההנהלה היהודית אין הכרה בנישואים אזרחיים (המחוקק לאו
חוק חוק כזה). הנציין שושבסקי בספרו "דיני משפחה" טעם שא"י (מניחם
אורן מדינות אשר נישואים אזרחיים אינם מוכרים והחוק מריק רק בנישואים רגילים.
בניסוף, ~~הנציין שושבסקי~~ ^{פנתם שפמן, בספרו "מי משהד} מנישואין אזרחיים? טעם שההכרעה בשאלה

אם מן הראוי להקדים בישראל נישואין אזרחיים היא הנוחה אנטיאולוזיות. ~~צדק~~ הצדקה -
החובה ארשר צדקת שכופרים בסמכותה ואולי אף בליים זה, ביצירה יחסים שתנוה
הראשונים היא אינטימי מובהק, נראית רפואת החופש הדין - שאחר משלוחותיה היא
החופש א-צדק. פרוסי שחר איש. P, בספרו "הידעם לציבור: בואי התאויה

האזרחית של דיני משפחה" טעם שהמשפט במדינת ישראל אינו נותן אזכור האלו
שום אפשרות רשמית להינשא ורי במצב הקיים, אזרחים פוליטיים מונעים אור - כינוי
של נישואים אזרחיים ורי יש צורך ^{במצב} ~~אלהים~~ של חתולים נישואים אחרים שימשו
אזרחים להאזנה ~~הידעם~~ ^{במצב} בציבור, לפיו: כינוי נישואים אזרחיים יבאו לפתרון בקיור -

ופניו ז' "ידעם לציבור". השם צד"ן כי יש אור חוק ~~הידעם~~ ^{במצב} לציבור - משנתסלם
שהיה אמור אמת מענה ולהשתתף אור - הנישואים האזרחיים אך בסופו של דבר,
תסקיר החוק אבטל אור חוק הברור - וריים חוק זה רלוונטי רק למחוסרי צדק. רק שר

אותה זוג אור אשר אינם יהלים להינשא ההנה כאו צדק הדין מיניים או פסולי חיתון
נשארים ללא פתרון. פריפ' רור צהינצין והרה מיין באמת אהינצין - מיין - הייץ
למסקנה שרף להנהיים מסוף של נישואים אזרחיים צדקן שיה אשים אור הדין רשמית
והנה שום אינו בצדקה הרבנות (ימה הוללו חנמים בתקנות). שרת המשפטים אטלב

צ.פ. אהני, הצעה חוק תיים אושותפים שנואה שם הוא לא יתקבל, אך יחצקם צדק
יש ~~פסק~~ ^{משפ} דיין של השי פוק שקיזמו אור ההנה בנישואין אזרחיים שנעשו
בנוסף: א - פס"ד בן אור - צדק הדין שיהחמנו בהנה - צדק על ההנה

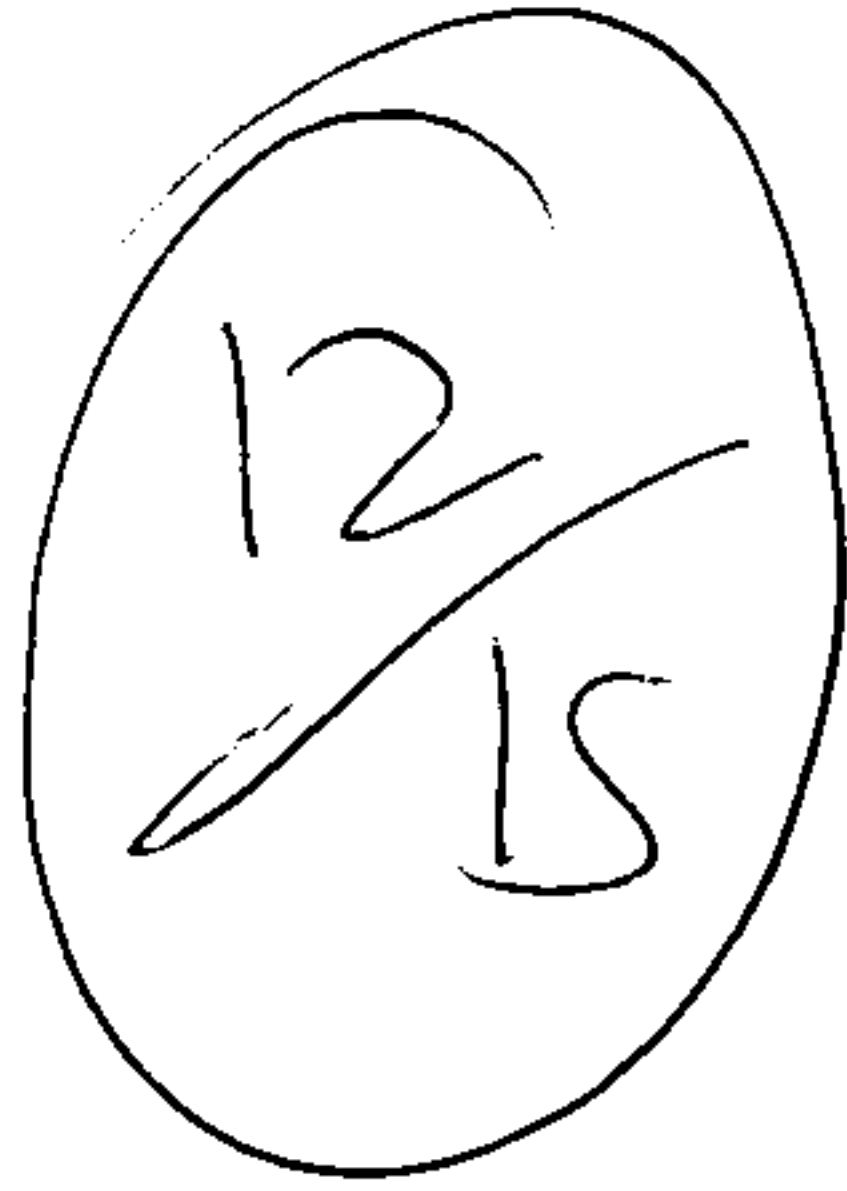

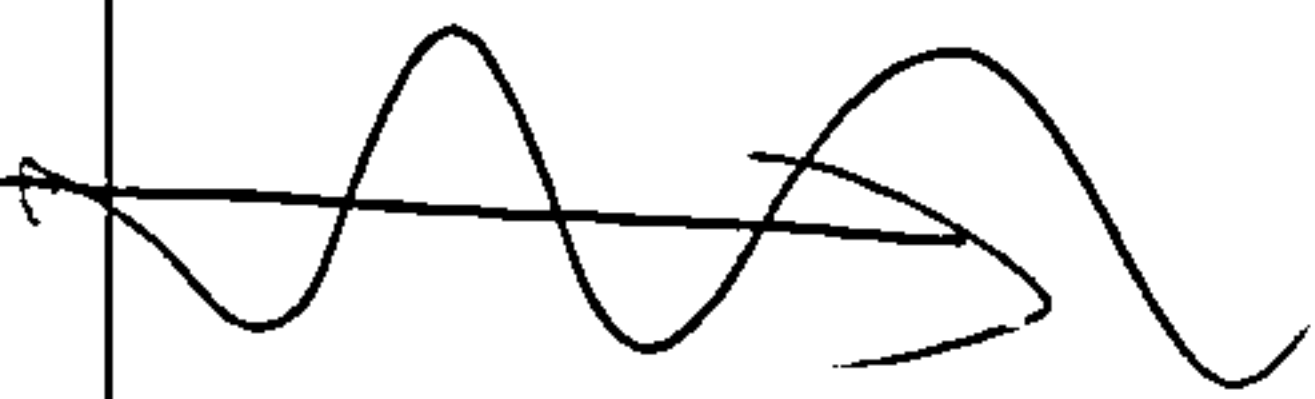
נישואים

של התעוררות אצרחיים על סתירה של התורה בין פרוצדורה והין צורה - כדומה
 לפס"ד של צנצנר - ביהמ"ש התקופה בשאלה המשנית פרוצדורלית - של מה הפקידו
 של השם האנלוגוס וזו בשאלה העיקרית האם נישטוי היצג תלמידי או לאו
 ג פס"ד פליניור לזכ שנישא "בנישוי פטרוני" (סוג של נישואים אצרחיים) ומורה
 אף הצמח ביהמ"ש צנו - אמצונה משקמים . ג ב"ג צ צנוני (בני צנוה) : ביהמ"ש
 הכיר בפיוסאין אצרחיים והכיר בסמורה - השיפוט של ב"ד בלצני ציווושין רב להבטיח
 את יצויה וצנצנר קשה הנישואין - יש צורך בלצנ ציווושין אמ כאושי מצובה בנישואין
 אצרחיים , על קצלה להטובים לזושה המוציננה - יש לטען ללצנ - ימור הנישואין
 העלצה בקוימו של קודם בלצנ ^{הפיק} בין בני הלצ - בניסוף - השובה לצין כי במאמר
 של ברק "חוקר המשפחה: היבטים חוקרים של צני המשפחה" (1984) - ברק אומר
 כי החברה האנישית בנייה על קושי משפחתי אושי כיום משתעל על לא מה שנתפס
 בחינה משפחתית בלצניה של הצה נענה בצמן נתן . מובוא האדם (לצה) הרה
 הצנוה של לא אדם זצויר את קשר הציבה שמו יחפוף , במינה וצין פרוץ ביהשו לה -
 פרוץ בלצניה החוקרית של האצמ אכבודו . פרוץ שיפוט הספרו יצני משפחה
 ביישכאל מסביר כי ביישכאל ניתן להתחמש בהלצן המנוה יהתקפה ישירה - הלצ -
 כנה תבעה אב"ד המוסמן . צני הציווושין כרעובו כצין האוישו לכל אצרה והשתנית
 לצניו האוישו והחוק האצרה (מנע כמלץ צמנה להתקרה שכן , ב"ד"ר הוא אושי
 מוסמן לצין בלצני נישואין וציווושין . ~~לפיק~~ לפיק , במצנית ישאל און
 ציווושין אצרחיים . אך צינר אראור - לפי מס' פסקי צין כי נישואין אצרחיים
 שלצבו בתול נושמו בארץ (ול לצד תול במצונה כה נישאון) וב"ג צ נק סמנה שיפוט
 צצין ברעצה . לצין אלצ הציווושין , אימל ב"ד"ר אור השיכאל והק"מ מלצ צנישואים
 אצרחיים (פס"ד פליני - בני צנוה) . צמבי רפתרון שפיצל יביטת הנישואין הצרעיים
 ביישכאל ונישואין וציווושין רק אצרחיים - אומר ארתון ברק כי לכל אדם יש א -
 הציה להתהוק ולהתחמש לא משנה מה - בניסוף הוא אומר , כי הצין הצני פרוץ
 בהמון צנוה ביישכאל .

ל צני הציווושין והולצם בצצנים האוישים השונים - הרחוק האצרה (מלץ נמנע
 צמנה להתקרה בצצנים אלה ואל מוליס לא עלם אור ותילצ מלצצני אצרה

Handwritten text in Hebrew, possibly a signature or name, with a large arrow pointing to the right.

הנהלת בית הספר

זה) פנים שיפמן - ציני משפ' הויסראל). ~~ע"פ שכתבתי~~ - איוושין במ"י בין
בני זוג יהודים יחדו ע"פ ציני ושרה. במקרה של איוושין ע"פ הסכמה, בית
הדין הרבני משמש רק כמפקח על ביצוע האיוושין רצין, ותיקור האס, מסורתו וכו'.
ע"פ ס' 1 לחוק שיפוט בית דין רבניים (נישואין ואיוושין) לבית הדין הרבני סמנה
ייחודית רצין בעצמי נישואין ואיוושין. ע"פ פס"ד סימה לני. נ"י ביה"ד הרבני
המזל - ביה"מ העליון אומר כי ^{כאשר} ~~לעצמה~~ מצובה כהרה חוצה, על החוצה חל
משפט החוצים הנ"ל ואפ"כ. מי שחל רצין הדין זה רק ביה"מ האמיתי.
ותיעה? אכ"פ - גני' שיפוי בהסכמ - היא ותיעה חוצה שאינה מהווה ענין של
איוושין ונישואין. אפ"כ אדם הסכם האיוושין הוהא ע"י בני הדין לאישנו של
בית הדין הרבני ואישר על ידו, אם בהסכמה כל הדברים הנמצאים בדיבור, נשמע
בהוצה - לא ניג' להסמין אור ביה"מ העליון ^{הדין} ליה"מ. ע"פ פס"ד סימה אמור נ'
בית הדין הרבני המזל - עתווה אשר העמידה למבחן אור שאול סמנה ב"ד
לפסוק במתולוק רכושיה בין בני זוג לאחר שנים הלך האיוושין ביניהם
ומתקשרת בטענה בצניו הפרת הסכם איוושין ל"י אורח מבני הדין. אם הש'
ברוק - ביה"מ העליון נסקי כי בק"י לא יכול רצין בעצמו להזהר בשל שסכו
הלך האיוושין, בק"י ס"מ עם סמנה, כל שאור הנישואים אה"כ, מי שרצין זה
ביה"מ האינדי. בק"י רצין רק ב"ד נישואים: איוושין ונישואין, מצוניה -
האישה, ס' 9 - הסכמה בני הדין, כריכה בצמן תביע איוושין.
כאמור, תביעה לאכיפת הסכם שאושר ע"י עצמיה שיפוטית היא לא האצו סמנה
הנמשכה לנישואין האישית לעצמה מצובה - בק"י ^{בצ"ל} מוסמין בעצמו רצין באיוושין אין
כשמצובה במיפה והסתיימו האיוושין ומצובה בתביעה לאכיפת ההסכם,
רק ביה"מ האלזתי מוסמין רצין - חוק החוצים. ע"מ. לכן, כ"כ האישה
אשר סמל לחוסר סמנה עצמית - צ"ק!

II. ע"פ פד"פ שנת ציפ"ש - יש אחר בין תפשיטניסיון רסטוס אפ"ס -
הנישואין החוצה. במאה ה-19 סטוס ווולד אינה מושאית סוועים בהכרח.
ניתן לראות כי החלק מפתחונית מוציננים אכ"פ - מסובורגס - אור הדין
למשל הסכם קצב נישואין (ע"י ציפ"ש לבני) ואור אפ"ס המוצה הסכם היא

הפניין היה טוב להסדרת הנהלת מטרתה מאתה - האם. ע"פ הכ"צ לו -
היה ע"פ התורה שיהיו להם איוסין שקיבלו תוקף של הכ"צ בו הסבירו
הצדדים את יוסי הממין להניהלם, ארבעה משלוח מצוננין י"א צימ והתוקר וכו'
משנת. בהסדר זה, הורחבה האפשרות לשלוח את הוצאה בת סכום שיוחייב
בו במצונית, אם ייפסק אחרת בהוצאה מקרה אסרה להיסדר הניהלם. מכיון
שמצונו הוחזק, היה ע"פ קהל שהתבטחה אינה בסמכות כ"צ"ר, אפילו אזה הסדר
האיוסין הובאו לאישורו (כ"צ אמור - נ"צונה השאלה הנימצח למשמורת
הרוחניות - היה ע"פ פסק שנישאו הניצוק של הוצאה אינו כרוך מקצת סכום וי"א
התבטח האיוסין וכו' שהבטחו יוסין איוסין ב"ק יש אכיון אזה ע"פ הניצוק הוצאה
המפורש ובמפורש הוצאה האיוסין (3) ~~לפיכך~~ פ"ד בו נהור - בני לוח
שהיו במשנת אלא נישטיון - ארצו הניהלם הסדר ממון ושלח בו הצהירות
איוסין יצוהם הציבהו. הפל מ"ג והאוישה תבטח מצונית מהלצבון - היה ע"פ
פסק בו אזה הצהירה שאינו יצוהם הציבור - אין זה שאלו אזה צדאי
האוישה למצונית מהלצבון בעצומים הכאים: # בני הלוח איוסין נשואים זה לזה.
ת"י משפחה # משק # ב"ב משלח # בשלח ממ"ב הלוח לא היה נשוי
לצד אזה. על המע"ל מהוצא לחשוב שני הציב הם יצוהם הציבור ואין
סיבה שהאוישה לא תקבל מצונית. הניקורה הורחבה הציחה מפורש שיפסק
ופורש שהי ציפסק - בסווח הקצו יש פה אוישה נצקורה וזה מה שיסוד ממנו
היה ע"פ והיך הוא פ"ד הציני המשפחה, הקריה אזה חופש החוצים וזה יצר
הצי ^{קשה} אזה ^{קשה} צאוח האיוסין - אם יש הוצה - יש לקיימו!

החוק האזרחי קובע איסור פלילי בדבר רבוי נישואין. לאיסור זה
 נוצר פירוש - החוק אינו כולל בתוכו את שיפוטן הדיני
 הוא שצד שנינו של צדנו אינו ענינה פלילי. הלכך החוק הוא על
 ענינה סקסנישטין הנלך לך אדם נשוי עם מי שאינו בן זוגו, כיהמש
 יצא חושב שהוא יוצא ימי טוב מה ענין זה. ע"פ ס' 77 לחוק הענישין -
 אם מקובל רבוי - זה רבוי נשוי אחר אחרון. הרצף שאדם נשוי יוצא
 מאישה אחרת הוא נתפס בענינה הביישמיה. ע"פ ס' 77 לחוק הענישין -
 המחוקק מתכוון בהלכה זו לכן שלט סודי הנישואים פלילים בענינה הביישמיה.
 בסעיף 77 לחוק הענישין - השמות אסורה לבניה - הביישמיה אך במקרה
 סבביקלכי שבו אישה לא מסכימה לקבל את ה היא תופסג אגב הלכה בצוואר -
 היות הרצון הרבני וכל זאת היות אנשים שניים הלכך נשוי לאישה אחר -
 ע"פ פנים שבטן - ס' 77 פן בהיתר נישואין לפי צין רובה ואינו מפרט אור
 הלכך למיץ ההיתר. היתר הנישואין הוא מוסב יוצא צופן המיוחד לפי היות
 ומקומו כי "הרם צרפנו ארשוכה" ובהיתר נאמר רבניה". כמובן שהעניני -
 "היתר נישואין" לוי הרשויות הרבניות - נתקבלו פלגם בהיקורו - המורה.
 פס"ד ונברא נ הולמ"ש - צובי על אהר אשי אשט לעבה אול לחול,
 קבל היתר אנשים שניים והואשם בפלילים (ביישמיה) - הנישואים היו
 אצרחיים. נקבע כי לפי צין רובה מעלם לא היה המעמד נשוי עם האישה
 הואשנה, שכן ההלכה היהודית אינה מחייבת בנישואים בין יהודי ולא יהודיה. אך
 ע"פ כיהמש קובע כי מכיון שכל אדם הנישואים תקפים בחול, הם תקפים גם
 בארץ ולכן עליהם היה להתקדם. ע"פ פנים שבטן (צני מש' בולשאל) - אם
 בימש או היה צין מוסמן ארפקיץ נישואיו של אדם לפי צני מדינתו, וכל
 מחייב הסב הציעתי של ארשוכה אדם נצח בענינה נשוי נישואין אם
 נישא בשני. נקבע שאומנם כוחין אמהי יהודים, שהל עליהם צין רובה, ויעו
 סמניה - ארבעים גואשים להתיר נישואין נוספים ובהמידה וניק היתר נצח.
 לא יהיו הנישואין הנוספים הצדק לבניה, ההלכה לפיה שההיתר מתיר

בתנאים מסוימים וכי כתי היין היצרים אינם נפסים זהל. המשפט הנלמא
הפטי זכר יכולים אהתי נישואין שניים.

אצתיים, רק אחד מבני הזוג רעה להתחיל, על בודר היין הרבני.

להכניח הוא הנסיבוי - המורה הנדונות של אלה אחיה או בני הזוג להתחיל
או אפילו אפילו. אצב כנחם שיכמן - המאמלה הזו יוצרה - הן מושלים
אוביקטיבים בפירוק השי נישואין והן מושלים סובייקטיבים. ההעלה
לפני היא ראשי הסרבן רוצה "אשור - צווקא" אשתו. יש סובונים
אשר מסרבים מניין שוויים אצטקס רסל, יש כלי שאין להם מה
להפסיק - וישנים כמו בולא לרואי וכו'. ניתן לראור פומא
בפסיק יחיא - בקר ציוה ארפיות לגר אט אן הוא העציר
לשנת בולא ולא לגר אט אשתו. או פומא אצב אוש.
כבר ישם כוביר הסוהר וצום חנינה מבצר ויקן קן יתחיל מאשט.
המשפט האצרה - סמוצה ואשה מסורבת אט יולה אף לקבל פיזיים
מקלה טלבה המצנוח למצוי על קן שהזיק לה שניים ביקן שלא להתחיל
(פסיק כ' נ' כ').

אצב סציל $\sqrt{A6}$ - אחוק הענישין - אצב אכר אשר נישא לאשה
שנייה ולא רבא - אצב היתה רפי שהצרות בשאלה צ(א) היא אכירה
הביאמה. אצב ~~A8~~ - המתוקק קהל אוסור פלילי על אכר או אשה
נשואים, והינשא בו צמני - אכר או אשה נוספים - ישנה סנקציה פלילית
של מאסר באין ריבוי נישואין (צ שנה מאסר). האיסור על ריבוי נישואין
אין זה משנה אם הנישואין הקודמים הם צרניים או אצרהיים או אם
הנישואים החצפים הם אף לא אם הנישואים החצפים נערכו מתוך
לישכאל אצב ס' $A8$ אחוק הענישין). המתוקק הישאלתי נותר נישואין
שניים באותה ~~מקרה~~ משני המצויים האוביקטיביים והאיים - יוצאו. למעלה
נעשטן האצרה - שנים הבן אצב לא נמצא לוקה בנפשו - אין

5/10

הצגת הבקשה קודם
יתחנות ותחנות

שום הערה רפואית שהמזכיר ישרהי. ע"פ ס 179 - בית דין רבני +
אוישוי של הרב הגדול של ישראל ידול אהרני זצ"ל נישואים שניים בתנאים
אנטינוור מסוימת. הוצר על חשבות השאלה פ(א).

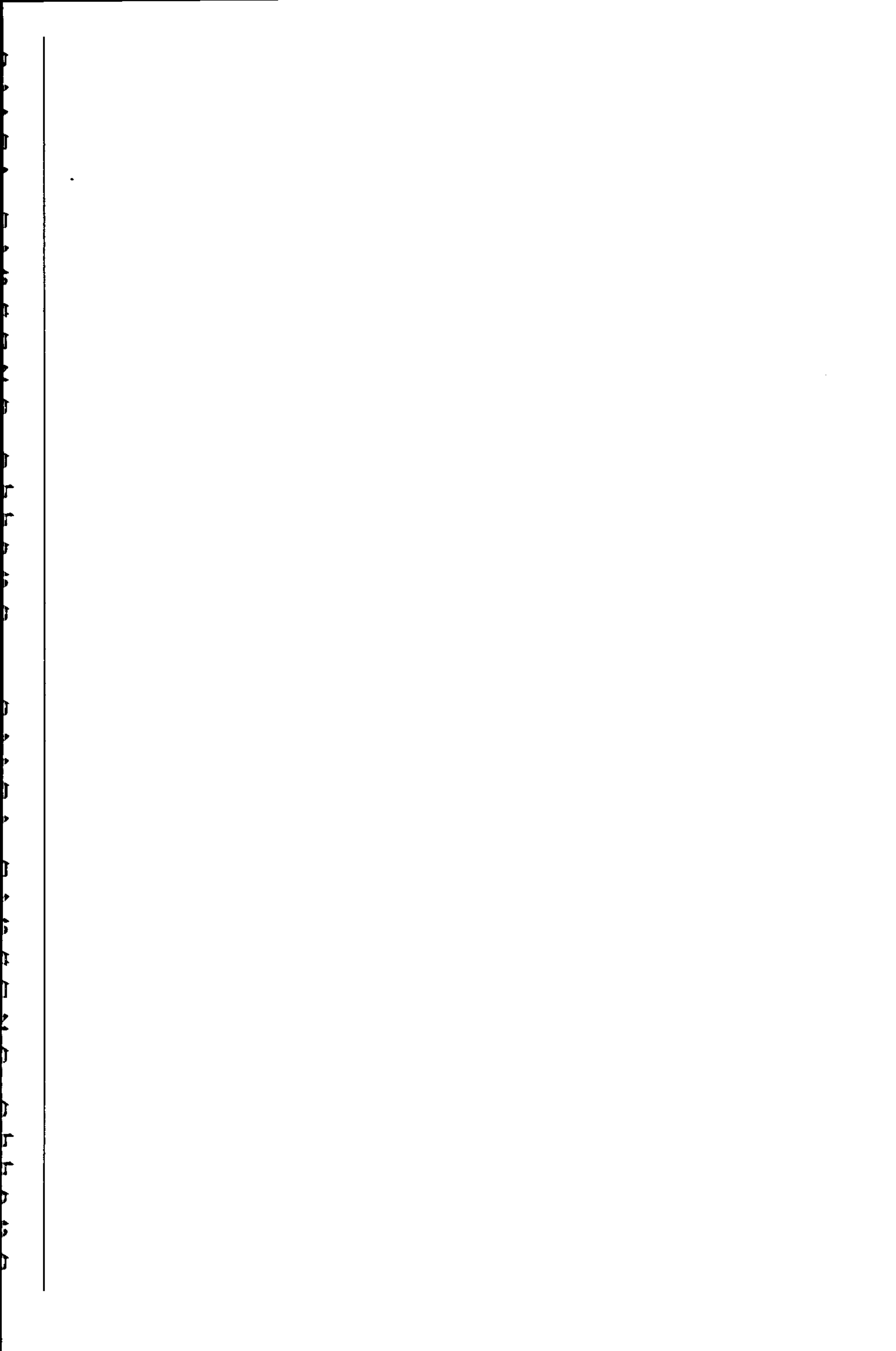
~~התורה~~ פתרון ראשון - הסכם קצת נישואין - מחובו על הסכם בין
שני בני הצד אושו הובל כי אם אחד מבני הצד הוצה להתיר,
ע"ו הוצע כורפם לבן צ"ב כי הוא מבקש להתיר את הנישואין.
ברוב 6 הודשים מיום ההוצעה - יהיה צדאי למאונג מבין הצד
לפי שנתוב בהסכם בין השניים אליו אם כן, בני הצד יטבו
את הסכסוך או יאלץ להסכים ברובם, הסכם זה הוא הסכם
שווער ראשו בני הצד כאים להתרשם בנשואים ע"י רב שמונה
כרושים נישואים. אצל המורה - הסכם זה שהוצע ע"י שר המשפטים
לשעבר היו פתרון טוב להתיר מעורר מסורבות/מאונגות.
בהסכם זה ידול להתיר הבל וראשה מבלי לקבל את הסכמה

הצד השני.
פתרון אחר -

~~פתרון אחר~~ ^ה ביום הנישואים הצדדים ביטאו ובהנישואין והמירוץ
יהיו רק אחרים: הצדדים הצדדים מטלים שאלות שונות על רוחו
של אדם להנישא. מצד זה פועל בצורה החוקרת של אדם להנישא
ע"פ הדין הידני מטלמי שלו. קיימים אנשים אשר און להם אמונה
בית או במסורת הצדדים ומצד קיימים אנשים אשר נישואיהם
אינם מתקבלים כהכונות. על כן, אנשים אלו אינם נולדים להתרוץ
כקר משה וישכח אליו בחתונה אלהיה וקמיעה ויצטרכו להתיר
מאגזישם לבם באנושין אחרים. הפתרון הנ"ל הוא פתרון שלצד
לאנשים הללו להתחמם מבלי שכחוצם יפגע.

10
17

המסך לרשומה ד' -

~~פתיחה ראשונה על התורה למסורה א"ט~~

פתיחה שני לפי התורה: הפעם חזק בת דין והנני (קיום פסקי דין של
אירושין) - פס"ד אינלבורח ני אינלבורח - אב הקלל מסרה למשפט,
האוישה אינה ח"ה - למשפט המשין ולמור אינה והמוצה והלצה,
לדין תקול אה מסונותיה.

~~פס"ד רבאלי ני רבאלי בדין המזיל פסק דין לילנה האלימות והביאדי,
לא הורחז ויהי אם הורחז אין להיה אה הקלל כחש משוכה שלח התרו בו.
לפני משפט על אינה מאפשרת חזק הקלל במשפט, אלו הטלנה.~~

בנוסף, בית הדין הרבני מחזיק אצלנו קוסה קטנה אושי בעצה-ב
משלח למסרהי האט ולצה אנשים על מנה שניאכורים המסוכים ו"תנו
לאוישה אור האט ~~בפני~~ בנוסף, יש אה קון עצוניה - קון עצה למסורה
אט, יש תקדים ממסלה מסודר ומקנה שאלר כלתני למינויה. (פס"ד מוכח
בדין אנשים ני בחש התלה ביה בדין הרבניה).

/

